

san finom eszközökkel megmintázva közvetítette hallgatóságának a magyar zenei gényűs nagy légtérméjének, Liszt Ferencnek, virtuóz lehetőségeket nyújtó-, talán legszebb zongorahangversenyét: az A-dur koncertet. Böszörményi Nagy Béla a lehetőségekhez képest mindenképpen igyekezett a szövevényes ritmikájú, igen kényes kompozíció legkisebb részletét is világos értelmezésben bemutatni. A kísérő zenekar *Fricsay* Ferenc vezényletével ugyancsak kitett magáért, hogy megfelelően a nagy feladatnak. Méltánylást érdemlő törekvéssel hidalták át mindannyian a hirtelen beugrás folytán eléjük tornyosuló nehézségeket. Mindenesetre az összejáték szempontjából még próbára lett volna szükség. A műsor első számaként egy komoly zenei darabot mutatott be az érdemes testület. Muszszorgszki világhírű szimfónikus költeményét adták elő dicséretre méltó lendülettel és akarással. *Fricsay* Ferenc, karmesteri tudásának minden kis nüanszát latbavetette, hogy érzékeltesse az „Egy éj a kopár hegyen” című, tipikusan Muszszorgszki lelkivilágát reveláló zenekari bravur-darabot. A grandiózusan felépített műnek hátborzongatóan valóságzerű ábrázolást kell nyújtani, mert hiszen a szellemeknek, a sátáni boszorkánytársaságnak, modern impresszionista művészettel organikus egységbe foglalt fékevesztett táncát eleveníti meg elgondolásában a nagy orosz költő. *Fricsay* elképzelése helyesen fogta fel a mű lényegét. Sikeresen, technikailag is elég rendszeren játszott pálcája nyomán a zenekar minden tagja. A szünet utáni részben Csajkovszki Ötödikjét hallottuk a már megszokott tolmácsolásban. *Fricsay*

egyénisége a csupadallam szimfóniában szinte korlátok nélkül élte ki magát és élvezte hallgatóságát az orosz romantikus óriás fantáziadús zenei teatrális építményeinek birodalmába. Általában jól sikerültnek lehet minősíteni a hangversenyt, melyet telt ház közönsége tapsolt végig nagy szeretettel és lelkesedéssel.

BISZTRICZKY TIBOR hegedüestje. *Bisztriczky* Tibor hegedült december 4-én a *Kamarazenekör* harmadik bérleti estjén. A jónévű fiatal hegedűs, kinek szimpatikus művészetét már alkalmunk volt Szegeden többször is hallani, választékos műsor keretében adott bizonyítékot arról, hogy a magyar hegedűművészek élgárdájához tartozik. *Bisztriczky* Tibor, kinek elsőrendű képességeit a legmagasabb fórumok is elismerték — elsősorban azzal, hogy beválasztották a Zeneművészeti Főiskola tanári testületébe — mindenképpen rászolgált a közönség meleg elismerésére. Műsorának minden számát a tökéletes előadás és biztonság jól megalapozott fellegetvárásban élve, széles ívelésű dinamikával, édesen daloló lírával, és precíz technikával fejeztetve, minden pátosztól mentesen adta elő *Antos* Kálmán művészi kíséretével. *Antos* közreműködése Beethoven: Tavaszi szonátájában egyenrangú volt a *Bisztriczky* által nyújtott teljesítménnyel. Tartini d-moll hegedűversenye — melyet Szegeden most hallottunk először, — Hubay: Zephyrje, valamint Paganini csillogóan tündöklő opuszai és végezetül Wieniawsky: Scherzo Tarantellája voltak többek között legsikerültebb műsorszámai.

ERDÉLYI JÁNOS

MŰVÉSZET

A SZEGEDI KÉPZŐMŰVÉSZEK EGYESÜLETE TÁRLATA. Ezt a kiállítást joggal lehet a dilettantizmus felvonulásának nevezni, mert az itt szereplő képek — még vidéki mértékel mérve is — a műkedvelő festegetés színvonalán mozognak. Ábrázolási közhelyek, tartalom nélküli, unalomig ismert formák, banálítás a témában és a felfogásban, fogyatékos tudás és esetenként mosolyt keltő naivitás adják a kép-anyag alapjellegét. Ezt még jobban kihangsúlyozza a rendezés, amelynek egyéb hibáin kívül azt is szemére lehet vetni, hogy a kevés jó kép közül, ami itt akad, főhelyre még véletlenül

sem akasztott egyet sem. Mint a gyom alól itt-ott kibukkannó kerti vetemény, előfordul ugyanis néhány jobb kép is. (Mihály Iván, Dinnyés Ferenc, Erdélyi Mihály; a vidékiek közül Dani, Zalai Tóth, vitéz Erős János egy-egy képe).

A kiállítás maga említést sem érdemelne, ha nem olyan műpártoló egyület rendezte volna meg, amely több évtizedes multra tekinthet vissza s a régmúltban voltak olyan jelek, midőn egy pillanatra azt lehetett hinni, hogy hasznos kulturmunkát végez. Azonban a hosszú időn át tartó stagnálás és program nélkülség, a mostani megmutatkozás, melyhez hasonló a múlt-

ban is előfordult már, kiváltja a kérdést, vajjon miféle feladatot vállalt magára Szeged képzőművészeti életében ez az egyesület? Még ha valóban jó kiállításokat rendezne, esetleg ha régi vagy élő nagy magyar mesterek munkáiból mutatna be időnkint, akkor is keveset tenne, mert itt a képzőművészeti műértés terjesztését és a képzőművészet népszerűsítését kívánja és kívánta a múltban is ezer sürgető ok. Ez elsősorban az ilyen műpártoló egyesület feladata lenne és e célra voltak és vannak ma is elérhető eszközök. Fel lehet ugyan tételezni, hogy az ilyen ugartörő munka esetleg sorozatos fiaskókkal jár, de azért újból el kell kezdeni. Természetes, hogy ez a vállalkozás széles látókörű és ügybuzgó vezetőséget is kíván. Az eredmény azonban nem kétséges. Csak körül kell néznünk és láthatjuk, hogy amíg nálunk a dilettantizmus és sarlatánizmus tenyésztete ellen kell küzdeni, ugyanakkor milyen, más szellemű és színvonalú képzőművészeti élet folyik Kolozsvárt, Debrecenben, Pécsen, Székesfehérváron, vagy Győrben, esetleg Kassán, nem is

beszélve az országosan ismert művészeti centrumokról, mint Szolnok, Nagybánya és Miskolc.

TÁPAI LAJOS képművészeti kiállítása. Témaköre a múlt évben bemutatott műveivel összehasonlítva az idén kibővült a tiszai és piaci zsánerképekkel. Egyik másik munkáján valamivel több az emberi alak s ezzel mozgalmassabbá igyekezett tenni a képhatást, de ugyanazt a célt szolgálta az is, hogy a szín, illetve tónusbeli kontrasztokat felfofozta. Vannak képei, melyeken bizonyos színakkordok romantikus hangot ütnek meg, máshol egy-egy alak beállításához a képbe romantikus vagy heróikus vonást, ami az eddigiektől eltérő új motívum Tápai Lajosnál. Ezekben azonban bizonyos reminiscenciát lehet felfedezni.

Egészében véve most is régi festészetét áll előttünk és jelen kiállítási anyaga talán mégjobban feltűnteti festészetének alapjelleget: a grafikus érzést.

DOROGI IMRE